

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Paciència

La fallida logística fa veure que no hi ha estratègia

El filòsof nord-americà Michael Sandel diu a *Lo que el dinero no puede comprar* que “l'era del triomfalisme del mercat ha coincidit amb un temps en el qual el discurs públic ha quedat en gran part buidat de substància moral i espiritual.”

El mateix Sandel explica que la naturalesa de moltes coses canvia quan les toca el diner i converteix en mercaderia el que no estava pas pensat per ser comprat.

He citat sovint la frase de Lionel Jospin “sí a l'economia de mercat, no a la societat de mercat” perquè em sembla una bona il·lustració del que defensem els progressistes. La política que hauria de regir la societat i evitar els abusos del poder del diner ha quedat fora de joc a casa nostra. Ha anat perdent l'ànima, sense altra substància que la que l'economia subministra. Els governants no ofereixen gran cosa perquè no tenen res a oferir. Ho estem veient en les greus mancances logístiques que acompanyen la campanya de vacunació contra la Covid-19.

En un comunicat tramès als mitjans de comunicació el dia 10 de gener, Progressistes-SDP demanava transparència sobre la campanya de vacunació i el seu cost. Les ciutadanes i ciutadans d'Andorra tenen tot el dret a saber quines vacunes hi haurà, qui les subministra, quin és el seu preu de cost, quantes n'han encomanat i quan arribaran.

Per això vam fer públics els preus acceptats per la Comissió

Europea en els seus contractes amb els laboratoris: Astrazene-ca (la d'Òxford): 1,78 €; Johnson & Johnson: 6,93 €; Sanofi/GSK: 7,56 €; CureVac: 10 €; Pfizer/BioNTech: 12 €; Moderna: 14,68 €.

Comparteixo el que el nostre amic Eric Andrieu, eurodiputat socialista francès declarava a *Le Monde* el 15 de gener: és inacceptable que els governs i la Comissió Europea vulguin mantenir secretes les clàusules dels contractes que permeten el subministrament de les vacunes i el preu que costen. Com diu Eric Andrieu “l'interès de les multinacionals no pot passar davant de l'interès general”.

Els que ens governen han adoptat el “mode estàtua” i es limiten a veure-les passar

Tal com vam explicar Progressistes-SDP en la roda de premsa de dijous passat, la manca de transparència genera molts dubtes mentre creix la incertesa per les evidents dificultats logístiques, que no han estat anticipades ni programades, i la previsible manca de metges disponibles suficients per dur a terme amb rapidesa les necessàries consultes prèvies a les vacunacions.

La comunicació caòtica de l'Executiu s'ha agreujat els últims dies després que el ministre de Sanitat espanyol expli-

qués la veritat dels acords amb Andorra, desmentint així les contorsions del ministre andorrà.

Quan s'elabora una estratègia és crucial incloure-hi qüestions logístiques. Si no es fa hi ha un gran risc de veure com aquesta estratègia, quan es vol posar en pràctica, s'estavella contra la paret de la realitat. És ben evident que això és el que està passant a Andorra. Amb l'agreujant que, pel que sembla, no hi ha tampoc una estratègia clara.

Com en etapes anteriors d'aquesta crisi, el Govern ha intentat aquestes dues setmanes amagar, amb una comunicació maldestra, una fallida logística.

Haurien de ser capaços de dir: “això ho sabem, això no ho sabem, aquests són els experts que hem escoltat i aquest és el camí que volem agafar”.

I això s'ha de fer en un lloc, el Consell General, obert a la mirada pública. Només així hi hauria confiança. Perquè la democràcia exigeix “que els ciutadans comparteixin una vida comuna”, escriu Sandel. Aquesta vida es va esquarterar ja abans de la pandèmia i els governants no semblen capaços de restaurar-la. Han adoptat el “mode estàtua” i es limiten a veure-les passar.

De moment ens ofereixen la política com a resignació: anem fent per si hi ha sort i n'endevinem alguna. Ens demanen paciència mentre ells no volen veure la realitat i somnien d'aconseguir la indiferència de la majoria.